

[Kaj Hansen]

20-39 hk (DIN), så behøver man ikke at være spåmand for med det samme at fastslå, at motorstørrelserne så vil blive 19, 39, 59 og 79 hk (DIN). Det er klart, at fabrikanterne vil gå lige op til grænsen for den næste afgift. Hvis man nu kunne lave en bil med en motorstørrelse på f. eks. 29 hk (DIN), som var fornuftig at køre i, så opnår man i virkeligheden det modsatte. Så får man fabrikanterne til at sætte det op til 39 hk (DIN), for det falder ind under den samme afgift. Det kan næppe være hensigtsmæssigt at udforme forslaget på denne måde.

Jeg vil også sige, at det jo ikke altid er sådan, at større motorer bruger mere energi. Det hænger sammen med forskellige ting. Det hænger f. eks. sammen med, hvor blødt man behandler speederen i vognen. Det hænger også sammen med, hvor hurtigt man kører. Endelig hænger det sammen med, hvor mange kilometer man kører. Det er ikke, fordi kommunisterne vil foreslå at indføre taxameter i alle vogne, men det er da logisk, at det ikke alene afhænger af motorstørrelsen, det må også afhænge af, om man kører 10.000 eller 30.000 km. Det er næppe gennemtænkt. All right, vi vil da godt være med til at se på det, men det kræver vist også nogle tekniske udredninger for at se, om de intentioner, der er nedlagt i lovforslaget, overhovedet holder stik.

Det sidste forslag, om vægtafgift, er vi mere sympatisk stemt over for. Vi kan godt se, at der ville være noget fornuft i at nedsætte vægtafgiften, efterhånden som bilerne bliver ældre, men det er helt klart, som det også fremgår af lovforslaget, at det forudsætter periodiske syn. Disse periodiske syn har tidligere været til debat her i folketinget, og kommunisterne har udtalt sig for, at vi får gennemført disse periodiske syn, for vi tror, at de kan være med til på en fornuftig måde at forlænge bilernes levetid og begrænse importen.

Jeg kommer til at tænke på en ting her, når vi diskuterer miljø, når vi diskuterer besparelser. En af de mest effektive ting, man kunne gøre her i landet, var at forbyde saltningen af vejene om vinteren. Hvad det i virkeligheden koster samfundet af rustdannelser på bilerne, og hvordan de meget hurtigere bliver ædt op på grund af de store saltlag, som man udspreder på vejene, er ikke småting. Det ville være af stor samfunds-

mæssig betydning at forbyde saltning. Man kunne gruse, og man kunne også nedsætte farten efter forholdene.

Det viser, at der er andre veje at gå end afgiftsvejen, og derfor er problemet i virkeligheden at få udarbejdet den bedst mulige sammenhængende energiplanlægning og den bedst mulige miljølovgivning. Kommunisterne tror i hvert fald, at det kun i meget begrænset omfang kan klares over skatterne.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er mange forslag, vi behandler her i eftermiddag på én gang. Det er forslag, der hænger sammen, og de har vel alle deres oprindelse i de forhandlinger, vi i sin tid – og »vi« er jo i denne forbindelse det første hold augustforligspartier og SF – havde om en råenergiafgift. Jeg skal gerne her til indledning sige, at det naturligvis ville have været mere rationelt med en råenergiafgift end den elafgift, vi fik, og som CD jo som bekendt må bære hovedansvaret for, men det er historie og vedrører ikke direkte forslagene.

Baggrunden for fremsættelsen af disse forslag er jo ønsket om oprettelse af den særlige fond. Jeg skal senere vende tilbage til den. Selvfølgelig, der ligger bag udarbejdelsen af forslagene, om, at det danske samfund bør ofre mere på forskningen i de varige energikilder, spare mere på ressourcerne af andre råstoffer og ofre flere penge i det hele taget på energiforskningen, det er vi enige fra radikal side med SF i. Det er letsindigt af os at tro, at det går nok i hvert fald vor tid ud, og at vi så kan overlade resten til vore efterkommere. Der bør handles nu på energiområdet og på ressourceområdet.

Så er der dette, at SF mener, vi skal fremskaffe disse penge gennem forskellige nye afgifter. Lige så enig jeg er med SF i udgangspunktet, lige så uenig må jeg nok være med dem i de forslag, der er fremsat her.

Der er tale om en papirafgift. Det skal spare ressourcer, nemlig træ. Der er allerede peget på, at det kun er et spørgsmål om at tilrettelægge træproduktionen fornuftigt. Men er det nu en heldig måde, det er foreslået på? Det dyreste papir er kludepapiret. Det skal være afgiftsfrit. Det billigste papir, avispapiret, skal der betales 1 kr. pr. kilo i afgift af. Vore aviser vil stige med et eller andet i nærheden af 1 kr. pr. dag. Jeg tror